

การกำหนดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด (Indicator) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดขึ้น โดยเป็นหน่วยวัดที่ควรมีผลเป็นตัวเลขที่นับได้จริงและต้องสื่อถึงเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่สำคัญ ทั้งนี้เพื่อสร้างความชัดเจนในการกำหนด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

คุณลักษณะที่ดีของตัวชี้วัด

1. ความตรง (validity) : บ่งชี้คุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ตรงประเด็น มีความเป็นตัวแทน หรือเชื่อมโยง สัมพันธ์โดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด เช่น อุณหภูมิร่างกายเป็นตัวบ่งชี้สภาวะการมีไข้ของผู้ป่วย
2. ความเที่ยง (reliability) : บ่งชี้คุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา หรือบ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวชี้วัดควรขึ้นอยู่กับสภาวะหรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้วัด และค่าที่ได้ควรมีความคลาดเคลื่อนต่ำ ซึ่งจะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ
3. ความเป็นกลาง (neutrality) : บ่งชี้ด้วยความเป็นกลาง ปราศจากความลำเอียง (bias) ไม่โน้มเอียงเข้าหาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ชี้นำโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะลักษณะความสำเร็จ ความล้มเหลว หรือความไม่ยุติธรรม
4. ความไว (sensitivity) : มีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัด สามารถแสดงความผันแปรหรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวชี้วัดจะต้องมีมาตรและหน่วยวัดที่มีความละเอียดเพียงพอ
5. ความสะดวกในการนำไปใช้ (practicality) : สามารถนำไปใช้วัดหรือเก็บข้อมูลได้สะดวก และแปลความหมายได้ง่าย

ขั้นตอนการจัดทำตัวชี้วัด โดยทั่วไปมีขั้นตอน ดังนี้

